

ledes at Børslev Station kan komme til tilfredsstille det Djemed, som den ærede Minister har stillet og med Føje kan stille til denne Station.

Det ærede Medlem for Bræsts Amts 6te Valgkres (Bojzen) tog det meget fortrydeligt op, at jeg havde omtalt Udvalget og særlig hans Forhold lige over for disse Baner. Han betragtede det som noget ufærdvanligt. Jeg tror nu ikke, det kan betragtes som noget ufærdvanligt eller i alt Fald ikke som noget uberettiget, naar et Udvalg systematisk har holdt en Sag tilbage, saaledes som den ærede Formand for Udvalget (Bojzen) i Overensstemmelse med sine Meningsfæller i Udvalget har gjort, da at paatale dette i Tinget. Det ærede Medlem kaldte det Valgflæst fra min Side. Jeg tilbageviser en saadan Bemærkning. Jeg har gennem en Narrække arbejde for denne Sag og søgt at bringe den frem, og naar jeg atter gør det i Aar, er det i Overensstemmelse dermed, og fordi jeg betragter det som den hensigtsmæssigste og virksomste Maade at arbejde for denne Sag paa, ikke at lade den falde i Søvn, fordi det ærede Medlem nu fra sit Standpunkt kunde betragte det som hensigtsmæssigt, at denne Sag ligger i Dvale. Det ærede Medlem bekyldte mig for at have andre Djemed med at føre den frem nu, og at det ikke var Hensynet til Sagen selv. Jeg kunde let gengælde det ved at sige, at det ærede Medlem ikke finder det hensigtsmæssigt efter det behagelige Forhold, hvori han stiller sig til Landstinget, at minde dette Ting om det Løfte, Landstinget har givet ham og det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkres (Hørup) og mig om at fremme denne Sag. Det er venstabeligt lige over for Landstinget at kaste et Slør over denne Sag. Det ærede Medlem undgik ogsaa i sin Replik at omtale dette Spørgsmaal. Han kunde ikke benægte, at Løftet var givet, men betræste det afholdt han sig meget omhyggeligt fra; thi det vilde dog være ubehageligt for hans sammensmeltende Venner i Landstinget, at denne Sag skulde komme frem. Nej, det ærede Medlem har mindre end nogen Føje til at tale om andre Djemed i denne Sag, og naar det ærede Medlem bemærkede, at det var hensigtsmæssigt, tjenligt for denne Sag, at den ikke kom frem, saa længe Spørgsmaalet i sin Helhed om Laaneparagraffen ikke var afgjort, saa er det fuldkommen rigtigt, dersom man betragter det som nødvendigt for, at denne Sag skal kunne føres til Ende, at det almindelige Spørgsmaal om Laaneparagraffen bliver afgjort. Men det er netop det, det ikke er. I Kraft

af det Løfte, som det ærede Medlem kender lige saa godt som jeg, og som han, hvis han er oprigtig, maa bekræfte er givet, i Kraft af dette Løfte danner denne Lov en Undtagelse herfra, og vi ere berettigede til at vente, at Landstinget vil føle sig bundet ved sin Værelse til at holde dette Løfte — naar det gøres gældende; men naar det ærede Medlem unddrager sig at gøre det gældende, saa kunne vi ikke vente, at Landstinget vil føle sig bundet derved, saa brister denne Forudsætning. Udvalget optog ganske rigtig Sagen til Behandling, da det endelig holdt Møde; men det ærede Medlem vil ogsaa bekræfte, at jeg gentagne Gange vifinden lige fra Nytaar af havde opfordret ham til som Formand at foranledige Udvalgsmødet sammentaldt, men at det ærede Medlem undlod og undlod det, lige til efter at ikke blot Koncessionsloven havde været til 1ste Behandling her i Tinget, men ogsaa indtil et Par andre Lovforslag, der vare indbragte, havde været til 1ste Behandling, og man paa Grund af disse var nødt til at holde Udvalgsmøder i Slutningen af Februar i Stedet for, at man burde have holdt dem i Begyndelsen af Januar. Alleerede i December forelaa for Udvalget alle de Skrivelser, der vedrøre dette Lovforslag, og der vilde ikke have været noget som helst til Hinder for at have holdt Udvalgsmøde meget kort efter Nytaar; men man begyndte i Slutningen af Februar, og nu ere vi i Slutningen af Marts. Ja, nu er det ganske sikkert, at naar Sagen er trukket saa langt hen, ere Udsigterne blevne mere ugunstige; men var Sagen bleven fremmet i Tide, da havde der været betydelig bedre Udsigter for at saa denne Sag ført frem, end jeg ganske vist maa indrømme, at der nu er. Er Sagen kommen i en uheldig Gænge, saa er det det ærede Medlems Skyld, der som Formand for Udvalget har unddraget sig den Pligt at sammenkalde Udvalget, uagtet jeg som Medlem af Udvalget gentagne Gange har krævet det af ham. — Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkres (Autein) bemærkede, at han vilde stemme imod dette Lovforslag lige saa vel som imod de to følgende paa Dagsordenen opførte. Det undrer mig ikke fra det ærede Medlems Side. Det ærede Medlem har jo en kort Husommelse. Det ærede Medlem erindrer naturligvis ikke, at for 2—3 Aar siden blev det daværende samlede Venstre enigt om at gaa ind paa Slagelse—Næstved Banen paa den ene Side og paa den anden Side Høbro—Løgstor Banen og Viborg—Nalestrup Banen. Da blev der fra det daværende samlede Venstre, hvortil han den Gang